

עירובין דף לו

קושי: ורמי דאורייתא אדאורייתא לרבי מאיר;

הסתירה	אם ספק, רבי מאיר ורבי יהודה אומרים: הרי זה חמר גמל – ואין עירובו עירוב	נגע באחד בלילה, ואינו יודע אם חי אם מת, ולמחר השכים ומצאו מת, רבי מאיר מטהר וחכמים מטמאין. שכל הטמאות כשעת מציאתן!
פתרון 1	אמר רבי ירמיה: משנתנו שהיה עליה שרץ כל בין השמשות	
קושי	אי הכי, בהא לימא רבי יוסי ספק עירוב כשר?	
תירוץ	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו: הכא בשתי כיתי עדים עסקינן, אחת אומרת: מבעוד יום נטמאה, ואחת אומרת: משחשיכה	
פתרון 2	והכא חדא חזקה לחומרא	רבא אמר: התם תרי חזקי לקולא

עוד קושי: קשיא דרבי יוסי אדרבי יוסי!

הסתירה	נתגלגל חוץ לתחום... רבי יוסי ורבי שמעון אומרים: ספק עירוב כשר. אמר רבי יוסי: אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים על ספק עירוב שכשר.	אבל בטומאה קלה, כגון שאכל אוכלין טמאין ושתה משקין טמאין... רבי יוסי מטמא.
פתרון 1		אמר רב הונא בר חיננא: שאני טומאה, הואיל ויש לה עיקר מן התורה.
קושי	שבת נמי דאורייתא היא!	
תירוץ	קסבר רבי יוסי: תחומין דרבנן	
פתרון 2	הא דרביה. <u>חיזוק</u> : דיקא נמי, דקתני: אמר רבי יוסי אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים שספק עירוב כשר - שמע מיניה	הא דידיה
פתרון 3		רבא אמר: התם היינו טעמא דרבי יוסי: העמד טמא על חזקתו, ואימא לא טבל.
קושי		אדרבה, העמד מקוה על חזקתו ואימא לא חסר!
תירוץ		במקוה שלא נמדד

איך זה ספק עירוב כשר	כיצד אמר רבי יוסי ספק עירוב כשר?	
אבל עירב בתרומה, ספק טהורה ספק טמאה; וכן בפירות, ספק נתקנו ספק לא נתקנו	עירב בתרומה, ספק מבעוד יום נטמאת ספק משחשיכה נטמאת, וכן בפירות - ספק מבעוד יום נתקנו, ספק משחשיכה נתקנו - זה הוא ספק עירוב כשר	
	מאי שנא תרומה - דאמר: העמד תרומה על חזקתה, ואימא טהורה היא. פירות נמי, העמד טבל על חזקתו, ואימא לא נתקנו!	קושי
	לא תימא: ספק מבעוד יום נתקנו, אלא אימא: ספק מבעוד יום נדמעו, ספק משחשיכה נדמעו.	תירוץ

שאלה: בעא רב שמואל בר רב יצחק מרב הונא: היו לפניו שתי ככרות, אחת טמאה ואחת טהורה. ואמר: עירבו לי בטהורה בכל מקום שהיא. מהו?

תיבועי לרבי מאיר – ספק עירוב כשר	תיבועי לרבי יוסי – ספק עירוב פסול	
אפילו לרבי יוסי לא קאמר אלא התם, דאם איתא דהיא טהורה - ידע לה, אבל הכא - הא לא ידע לה?	עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - דליכא טהורה, הכא - הא איכא טהורה.	צדדי השאלה
	בין לרבי יוסי בין לרבי מאיר, בעינן סעודה הראויה מבעוד יום - וליכא.	תשובה

שאלות:

היום קדש ולמחר חול, ואמר: עירבו לי בזה	כבר זו היום חול ולמחר קדש, ואמר: עירבו לי בזה
אין עירובו עירוב	עירובו עירוב
מספיקא לא פקעא ליה קדושתיה מיניה	מספיקא לא נחתא ליה קדושה

תנן התם: **לגין טבול יום שמלאו מן החבית של מעשר טבל, ואמר: הרי זה תרומת מעשר לכשתחשך - דבריו קיימין, ואם אמר עירבו לי בזה - לא אמר כלום.**
 דיוק מהמשנה: אמר רבא, זאת אומרת: סוף היום (תחילת בין השמשות ביום שישי) קונה עירוב. דאי סלקא דעתך תחילת היום (צאת הכוכבים) קונה עירוב - אי אמר עירבו לי בזה, אמאי לא אמר כלום?

דעה אחרת: אמר רב פפא: אפילו תימא תחילת היום (צאת הכוכבים) קונה עירוב - בעינן סעודה הראויה מבעוד יום, וליכא.

משנה. מתנה אדם על עירובו ואומר: **אם באו נכרים:**

- מן המזרח - עירובי למערב,
- מן המערב - עירובי למזרח.
- אם באו לכאן ולכאן - למקום שארצה אלך,
- לא באו לא לכאן ולא לכאן - הריני כבני עירי.

אם בא חכם

- מן המזרח - עירובי למזרח,
- מן המערב - עירובי למערב,
- בא לכאן ולכאן - למקום שארצה אלך.
- לא לכאן ולא לכאן - הריני כבני עירי.

רבי יהודה אומר: אם היה אחד מהן רבו - הולך אצל רבו, ואם היו שניהן רבותיו - למקום שירצה ילך.

גירסה אחרת: כי אתא רבי יצחק תני איפכא כולה מתניתין.

קושי: קשיא נכרים אנכרים, קשיא חכם אחכם!

תירוץ: נכרים אנכרים לא קשיא; הא - בפרהגבנא, הא - במרי דמתא. חכם אחכם לא קשיא; הא - במותיב פירקי, הא - במקרי שמע.

רבי יהודה אומר אם היה אחד מהן וכו'.

הסבר דברי חכמים החולקים עליו: ורבנן - זימנין דניחא ליה בחבריה טפי מרביה.

דחיית נוסח המשנה: אמר רב: ליתא למתניתין מדתני איו. דתני איו: **רבי יהודה אומר: אין אדם מתנה על שני דברים כאחד**

אלא אם (כן) בא חכם למזרח - עירובו למזרח, ואם בא חכם למערב - עירובו למערב	אבל לכאן ולכאן - לא
אמר רבי יוחנן: וכבר בא חכם	אין ברירה

קושי: אדרבה, ליתא לדאיו ממתניתין!

תירוץ: לא סלקא דעתך, דהא שמעינן ליה לרבי יהודה דלית ליה ברירה.

